

عنوان مقاله:

مقایسه اثر درمانی ترانگزامیک اسید و اکسی توسین در کنترل خونریزی پست پارتوم به دنبال آتونی رحم پس از سزارین: یک مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 33، شماره 225 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه شریعتی - Resident in Gynecology and Obstetrics, Yasuj Medical University, Yasuj, Iran

جان محمد ملک زاده - Assistant Professor, Social Determinants of Health Research Center, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

معصومه علیزاده - Assistant Professor, Department of Anesthesiology, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

سیده مرضیه طباطبایی - Assistant Professor, Department of Gynecology and Obstetrics, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

پروین غفاری - Associate Professor, Department of Gynecology and Obstetrics, Yasuj University of Medical Sciences, Yasuj, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: آتونی رحم مسئول ۷۵-۹۰ درصد موارد خونریزی بعد از زایمان می باشد که در صورت عدم انجام اقدامات مناسب در جهت اصلاح آن، احتمال مرگ و میر مادر افزایش خواهد یافت. هدف از این مطالعه تعیین اثر درمانی ترانگزامیک اسید به همراه اکسی توسین در کنترل خون ریزی پس از زایمان می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی تصادفی بر روی ۱۴۲ زن باردار دچار آتونی رحم پس از سزارین مراجعه کننده به بیمارستان امام سجاد شهر یاسوج در سال ۱۳۹۹-۱۴۰۰ انجام شد. بیماران به طور تصادفی ساده در دو گروه قرار گرفتند. گروه مداخله (۷۱ نفر) آمپول اکسی توسین به میزان ۴۰ واحد در یک لیتر سرم رینگر و آمپول ترانگزامیک اسید به میزان یک گرم در ۱۰ سی سی نرمال سالین به صورت وریدی آهسته در مدت ادقیقه دریافت کردند. گروه کنترل (۷۱ نفر) ۴۰ واحد اکسی توسین در یک لیتر سرم و ۱۰ سی سی سرم نرمال سالین به صورت وریدی آهسته در مدت ادقیقه دریافت کردند. سپس میزان حجم خون ریزی بر اساس وزن گاز مصرفی و حجم خون جمع آوری شده و تعداد واحدهای گلبول های قرمز دریافت شده در هر دو گروه مورد ارزیابی قرار گرفت. برای آنالیز داده ها، آمار توصیفی آزمون های مقایسه نسبت (کای دو) و آزمون t استفاده شد. یافته ها: میزان کاهش هموگلوبین در گروه مداخله به طور معنی داری کم تر از گروه کنترل بود ($P=0/007$). میانگین تغییر وزن گاز در پایان عمل در گروه کنترل ($602/7 \pm 66/8$) در مقایسه با گروه مداخله ($571/7 \pm 81$) بیش تر بود ($P=0/014$). هم چنین میانگین حجم خون ریزی و تعداد کیسه های خون دریافتی در گروه کنترل بیش تر از گروه مداخله بود با این حال ارتباط معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$). استنتاج: تجویز ترانگزامیک اسید همراه با اکسی توسین در صورت آتونی رحم، در کنترل خونریزی پس از زایمان در حین سزارین ممکن است موثرتر از اکسی توسین به تنهایی باشد.

کلمات کلیدی:

tranexamic acid, postpartum hemorrhage, uterine atony, cesarean section

ترانگزامیک اسید، خونریزی پس از زایمان، آتونی رحم، سزارین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

